

בס"ד יז' תמוז ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 19:31
צאת השבת - 20:22
רבנו תם - 21:17
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 629
@ השבת מכריזין על תענית יז' בתמוז (דחוי),
שיחול ביום ראשון. סיום הצום 20:14.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין: 054-9151601

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "זיהה שארית"
(מיכה ה')

פרשת בלק

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- בלק מלך מואב שולח שליחים אל בלעם בן בעור, כדי שיקלל את בני ישראל.
- בלעם מסרב בתחילה, כיוון שה' לא מרשה לו.
- אתונו של בלעם מדברת, בדרכו אל בלק.
- בלעם אומר לבלק כי אינו יכול לקלל את בני ישראל כרצונו, אלא כפי רצון האלוקים.
- בלעם הולך ל-3 מקומות שונים ומנסה לקלל את ישראל, אך בכל פעם יוצאת מפיו ברכה.
- בלעם מייפץ לבלק להחטיא את עם ישראל, ועל ידי כך יאונה להם רע (זמרי והעם חוטאים, נענשים, ופנחס עוצר המגיפה).

ו"יגר מואב מפני העם מאד" (כ"ב ג')

ויגר - אותיות גיור. בלק פחד מהגיוור. שהיו ישראל מגיירים את הבאים אליהם וחשש אולי יגייירו את כל האומות הגרים סביבותיו וישאר רק הוא ואומתו לבד ואין לו כח לבוא נגד ישראל ונגד האומות שהתגייירו. זהו שאמר: עתה ילחכו הקהל - הישראלי, את כל סביבותיו, כלחך השור - להכניסם תחת כנפי השכינה. (מנחת עני)

"המוות נפשי מות ישרים" (כ"ג י')

חסיד אחד ביקש מר' יהושע מבלז צ"ל שיברכהו שיזכה למות כמו יהודי. אמר לו הרבי: למות כמו יהודי גם הגויים רוצים, שהרי כך ביקש בלעם: תמות נפשי מות ישרים. אבל העיקר הוא לחיות כמו יהודי. (פניני תורה) מכאן מבואר אמונת הישארות הנפש. שהרי בלעם התפלל והשתוקק למות כיהודי ושתהיה אחריתו כיהודי. והיינו הזכייה לעולם הנשמות הרוחני שאחר המוות. והוא פשט גמור ומקרא מלא מפי ה' על ידי נביא מהאומות. (יד משה)

"לא אוכל לעבור את פי ה'" (כ"ב י"ח)

אפשר לנצח את האויב בשני אופנים: (א) אם האחד יעלה לגדולה והשני לא; (ב) אף שהראשון לא עלה לגדולה, אלא שהשני ירד מגדולתו. ואמר בלעם: לא אוכל לעבור את פי ה' לעשות קטנה - לעשות פעולה שתקטין את ישראל, או גדולה - להגדיל אותם, כי רק הקב"ה משפיל גאים ומגביה שפלים. (ראי"ה מאפטא - פניני תורה)

"ויתייצב מלאך ה' בדרך" (כ"ב כ"ב)

מלאך של רחמים, (רש"י). מסתבר שהלתייצב נגד בלעם צריך מלאך של דין ולא של רחמים. אלא, כשיש צורך לחוס נגד בלעם הצבוע, המעמיד פנים של ידיד ישראל, נחוץ דווקא מלאך של רחמים, כלפי ישראל, שילחם נגד ה"בלעמים" בכפפות משי המתכוונים כביכול לטובת ישראל והמסוכנים יותר מאויביהם הגלויים. (ר"מ בנט - פניני תורה)

הסירו מכשול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

פינת הניבים והפתגמים

כד הקמח לא תקלה וצפחת השמן לא

תחסר = המצב הכלכלי יהיה טוב.

דוגמה: אלגהו עו"ד את האלקנה שפגש בצרפת אפר צידון, כי לא יחסר לה מזון, כד הקמח לא תקלה וצפחת השמן לא תחסר.

מקור: כד הקמח לא תקלה וצפחת השמן לא תחסר [מלכים א יז יד]. (ניבונכון)

י"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-9151601

עין טובה מול עין רעה

חז"ל ציינו כי המאפיינים הראשיים של בלעם היו עינו הרעה, רוחו הגבוהה ונפשו הרחבה (אבות ח', כ"ב). ואכן, מעשיו העידו בבירור כי כל המידות הרעות הללו היו מנת חלקו. כל צעד מצעדיו נבע מתוך נגיעות אישיות כקנאה, תאוה ובקשת כבוד. מאידך, דבריו של בלעם היו נבואות ברמה נשגבה ביותר. דבריו כתובים בתורה וחתומים בחותם האמת הנצחית. בדברי בלעם מצאנו נבואות לעתיד, שחלקן כבר התקיימו לפרטיות, וחלקן נבואות לימות המשיח שאנו מצפים להתגשמותן המהירה. כוחו של בלעם נבע מהעובדה ש"הצליח" לחשוף תמיד את נקודות השלילה, ובכך לאפשר לקללותיו לחול. בשל מידה מגונה זו היה רואה רק את הרע. דרכו היתה לתור ולנבור אחר כל שמץ פגם, כדי ששם תוכל קללתו לחול. לכן, גם כאשר נוכח פעם ופעמיים: **"כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל"**, הוא המשיך לחפש פגם כלשהו בעם, כדי שעל גביו תוכל עינו הרעה להטיל מארה. בעל כרחו הוא נאלץ להשמיע את דברי נבואת האמת ששם הקב"ה בפיו, אשר בה נאמר: **"לא הביט און ביעקב, ולא ראה עמל בישראל, ה' אלוהיו עמו"**. המשנה קובעת כי **"תלמידיו של אברהם אבינו אוכלים בעולם הזה ונוחלים לעולם הבא"** (אבות), בעוד תלמידיו בלעם **"יורשים גיהנום ויורדים לבאר שחת"**.

"בניך כשתי'לי זתים" - חינוך

פינחס הינו "בן אלעזר בן אהרן הכהן". כידוע, אהרן היה אוהב שלום ורודף שלום. פינחס פעל מתוך אהבת ישראל, תכונה אותה ירש מסבו, אהרן. מידת החסד ואהבת השלום, הם-הם שדחפו אותו לעשות מעשה כה חריף, כדי להציל את עם ישראל ממגיפה. אומנם זו היתה פעולה תקיפה, אך היא נבעה ממניעים של אהבה וחסד. השילוב של אהרן ופינחס מלמד אותנו חינוך נכון מהו. מצד אחד חינוך צריך לבוא מתוך אהבה ומסירות לילד, כדרכו של אהרן; ומצד שני טובתו האמיתית של הילד דורשת שניציב גבולות ברורים, כדרכו של פינחס. כשם שנמנע מהילד לשחק באש - כדי לדאוג לשלומו הגופני; כך יש לקבוע נורמות התנהגות - למען שלמותו הנפשית. הצבת גבולות בחינוך אינה מעידה על חוסר אהבה, אלא מבטיחה את טובתו של הילד בעתיד. כדי שילד יגדל במקום מוגן ובטוח, יש לבנות גדר ולקבוע סורגים. הורים, קחו היום אחריות על הילד, כדי לתת לו מחר - עצמאות.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ליוכבד מנבית ליעקב וזרית קולטק
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
לרפואתם והצלחת כל ילדיהם
ומשפחתם, בריאות ופרנסה טובה
ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.
ולהבדיל לע"נ **אליעזר בן יעקב ז"ל**

"קול וקול אנה, קול חתן וקול כל"ה"

מזל טוב ואיחולים לבביים
לרב **שלמה ואילנה אלביליה** הי"ו
לרגל נישואי הבת **לינור מנבית**
עם בחיר ליבה **יחיא נ"י**
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד
ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ליהודה ואיריס נסימי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
לרפואתם והצלחת כל ילדיהם
ומשפחתם, בריאות ופרנסה טובה
ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.
ולהבדיל לע"נ **שהי בת פרי ז"ל**

"קול וקול אנה, קול חתן וקול כל"ה"

מזל טוב ואיחולים לבביים
אלי ודינה זוהר הי"ו
מאיר וענת אברג'ל הי"ו
לנישואי **אור נ"י** עם **שילת מנבית**
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א**
בבית הכנסת **"אוהל מועד"**
בשעה **21:30**
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**,
בחסות **"מאפיינת בית הלחם"**

"קול וקול אנה, קול חתן וקול כל"ה"

מזל טוב ואיחולים לבביים
שלמה ומלכה ז"ל הי"ו
שימואל ודינה רייס הי"ו
לנישואי **אברהם נ"י** עם **אורין מנבית**
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה

ליפה ויחיאל
עובדיה הי"ו
הקב"ה ישלח להם
רפואה שלימה,
פרנסה טובה
ויתגשמו כל משאלות
ליבם לטובה
וירוו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם.

במלאת שלושים יום

לפטירת הצנועה והענוה
שהי דוידזה
בת פרי ז"ל
תתקיים אזכרה **ביום ראשון**
יח' תמוז תשע"ב
בביה"כ **"עזרא הסופר"**
19:00 - מנחה, דרשות וערביית.
וביום שני יח' תמוז תשע"ב
עליה לבית העלמין בשעה 07:30
המשפחה משה דורון ואיריס נסימי

לע"נ הישר והענו

יוסר יצחק-כור
בן אברהם ומרים ז"ל
נפטר כ' תמוז.
ביום שלישי פקידת שנתו.
לע"נ החסיד והצנוע
אלי-עזר
הולטנה
בן יעקב ורבקה ז"ל
נפטר יח' תמוז.
ביום ראשון פקידת שנתו.

בריאות והחלמה איתנה:

ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
יעקב אהרונ בן זליכה הי"ו
מרדכי יעקובי בן צימורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
באבאי באבאי בן מורווי הי"ו
זהבה בת מרים מנבית
לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
סעדה סויה בת איזה ז"ל
עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל
דיאמנטה חגי'א בת רג'לה ז"ל
שרה נאמן בת מזל ז"ל
שהי דוידזה בת פרי ז"ל
נורית דוידזה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל
יצחק בנאי בן לאה ז"ל
רחמים (בבאי) יצחק-כור בן מרים ז"ל
משאלה (במנ) גולגוליאן בן חתון ז"ל
סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל

בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

054-9151601

יח"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלבות"

הלבות ארבע הצומות

סעיף א' - נאמר בזכריה: "כה אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי, יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים. ופירשו חז"ל, **צום הרביעי זה צום י"ז בתמוז**, כי חודש תמוז הוא הרביעי לחודש ניסן. **צום החמישי, זה צום תשעה באב**, כי החודש אב הוא החמישי לחודש ניסן. **צום השביעי, זה צום גדליה** שחל בשלשה בתשרי, ו**צום העשירי, זה צום עשרה בטבת**. וכל ישראל מתענים בימים אלו מפני הצרות שארעו בהם, כדי לעורר ולפתוח הלבבות לדרכי התשובה, ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ולמעשה אבותינו שהיו כמעשינו עתה עד שגרמו להם ולנו אותם הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להטיב מעשינו, כמו שנאמר: והתוודו את עוונם ואת עון אבותם.

סעיף ב' - חמישה דברים אירעו ביום י"ז בתמוז: **נשתברו הלוחות, בטל התמיד, הובקעה העיר בתקופת חורבן הבית השני, שרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל**.

סעיף ג' - הכל חייבים להתענות בארבעה הצומות הללו, ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל.

סעיף ד' - כל הצומות הללו מותרים ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות, והמחמיר תע"ב.

סעיף ה' - מי ששכח ובירך ביום התענית על דבר מאכל, או משקה, יטעם ממנו משהו כדי שגרוננו יהנה.

סעיף ו' - המתענה תענית צבור צריך לומר "עננו", בין בשחרית בין במנחה, באמצע שומע תפלה ובמקומות שנוהגים לומר "עננו", בשומע תפלה בכל התפילות, גם בערבית של ערב התענית אף על פי שאין מתענים מהערב, מנהגם נכון על פי ההלכה.

סעיף ז' - אם שכח ולא אמר "עננו" עד שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "שומע תפלה", אינו רשאי לסיים "למדני חוקיך" כדי שיוכל לחזור ולומר "עננו", אלא יסיים תפלתו ויאמר "עננו" מבלי חתימה בסוף "אלקי נצור". אבל בין ברכת "שומע תפלה" ל"ירצה", אין לומר "עננו", דהוי הפסק.

סעיף ח' - יחיד שמתפלל תפילת שמונה עשרה עם חזרת השליח ציבור, אף על פי שאומר עמו כל סדר הקדושה, אינו אומר עמו "עננו" בין גואל לרופא, לא ב- "שומע תפלה".

סעיף ט' - מוציאים ספר-תורה בשחרית ובמנחה וקוראים בפרשת "ויחל" שלשה עולים. אדם שלא מתענה אין לו עלות לקריאת ספר-תורה.

סעיף י' - הכהנים נושאים כפיהם גם במנחה. וכהן שאינו מתענה לא ישא כפיו, ויצא לחוץ בעת נשיאת כפים.

סעיף יא' - פשט המנהג בארץ ישראל שמניחים תפילין בתעניות צבור **בשחרית בלבד**. ויש שנהגו להניח תפילין גם במנחה של תעניות צבור, כדי להשלים מאה ברכות, אך לא ראינו כיום שנהגו כן בארץ ישראל, והנח להם לישראל.

סעיף יב' - מעיקר הדין מותר לעשות חופה בתעניות צבור אף בשחרית, כגון בצום גדליה, עשרה בטבת וצום י"ז בתמוז. אלא שעדיף יותר לעשות החופה במוצאי הצום לאחר צאת הכוכבים.

סעיף יג' - הישן שנת קבע (חצי שעה) לביל התענית וקם לפני עלות השחר, אסור לו לאכול ולשתות- אלא אם התנה לפני כן.

סעיף יד' - חולה שאין בו סכנה, פטור מלהתענות. וכן חולה שנרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחולי, פטור מלהתענות. וכן זקנים ותשושי כח שמצטערים בתעניתם, פטורים.

"מכל מלמד השכלתי..." "האתון ואנחנו..."

"ויקם בלעם בבוקר ויחבוש את אתונו"

בלעם לא המתין עד שיתעוררו נערי ויחבשו את האתון, אלא הוא בעצמו עסק בכך. רש"י מסיק מכאן, "שהשנאה מקלקלת את השורה". אמר הקדוש ברוך הוא: רשע, כבר קדמך אברהם אביהם בעקידת יצחק, שנאמר: "וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו" (בראשית כ"ב, ג').

נשאלת השאלה: הרי השכמתו של בלעם - מעשה זריזות לרוח, לשנאה המקלקלת את השורה, ובוודאי לא יהיה חוטא נשכר. מדוע אם כן, צריך לומר: "רשע, כבר קדמך אברהם"?

כשהאתון ראתה את המלאך ונטתה מפניו, לחצה את רגלו ולבסוף רבצה תחתיה והוא היכה אותה במקל. נעשה נס, האתון פתחה את פיה ושאלה את בלעם מדוע היכה אותה. אמר לה: "כי התעללת בי! לו יש חרב בידי - כי עתה הרגתיך".

אומר רש"י: "גנות גדולה היה לו דבר זה בעיני השרים, זה הולך להרוג אומה שלמה בפיו (ע"י קללה), ולא אתון צריך הוא חרב!..."

ויש להבין: מה תמיהה היא זו, הן בלעם השתבח בכך שקללתו מביאה קללה, וברכתו מביאה ברכה. אך עדיין נצרך היה לחרב כדי להמית את האתון בו במקום! יש עומק בדברי חכמים וצורך להבין את רעיונותיהם. החמור והאתון, יש בהם סמליות. בואו של המלך המשיח שיתגלה במהרה בימינו, מתואר בדברי הנביא: "הנה מלכך יבוא לך, עני ורוכב על חמור" (זכריה ט', ט').

מהו פשר הדבר?

רבותינו הסבירו שהחמור רומז לחומרות, לכוחות הגוף, לרצונותיו ולתאוותיו של האדם. סגולותיו של המלך המשיח הינן בשליטתו המוחלטת על חומרותיו, על כוחות הגוף, על מידותיו ועל תשוקותיו! זהו עומק עניינו של אותו "חמור לבן" - חומרות מוזככת, בהירה וזכה!

החמור הוא אותו חמור שנטל משה רבינו את אשתו ואת ילדיו "וירכיבם על החמור". וכן שרכב עליו אברהם אבינו, ככתוב: "ויחבוש את חמורו" והוא החמור שעתיד לרכב עליו המלך המשיח, והוא החמור שנברא בששת ימי בראשית בשעת בין השמשות.

רפואה אלטרנטיבית

ניקוי רעלים מהגוף

א. אכלו אורגני בייחוד ירקות ופירות. הערך התזונתי (ויטמינים ומינרלים) רב יותר והיא אינה מזוהמת בחמרי הדברה הפוגעים בתפקוד מערכות שונות בגוף, בייחוד הכבד ומערכת העצבים.

ב. הגדילו את מרכיב הירקות בתזונה. איכלו סלט וירקות מבושלים כמנה עיקרית בארוחה חמה.

ג. שתו מיצים תוצרת בית מירקות ופירות טריים.

ד. הפחיתו את המזון שמקורו בחי. בשר, דגים ביצים ומוצרי חלב עלולים להיות מזוהמים ביותר, כל אחד מהם בהתאם לדרך הגידול שלו.

השנורר המיליונר

השמחה והששון, הדיכאון והאסון שימשו בערבוביה אצל ר' יקותיאל ארציאלי איש העסקים הנודע, שעסקיו חבקו עולם מחד, אבל מאידך התקשורת זינבה בו יומם ולילה והתוצאות המדאיגות של הבדיקה הרפואית שעשה הורידו את מפלס מצב רוחו. יקותיאל ארציאלי, המכונה קוטי, היה חסיד נאמן של האדמו"ר שלו, שתחת כנפיו הרחבות פעלו בקדחתנות מפוארת מוסדות נפלאים של תורה וחסד. קוטי, אב לששה ילדים כשרוניים ויראי שמים, היה יד ימינו של האדמו"ר, וכל עיסקה שיום או רקם עברה תחת עיניו הבוחנות ומוחו הגאוני של האדמו"ר, שידע בשאלה או שתיים להוציא את הערמונים מן האש, ולאבחן מרעין בישין, העלולים לפגוע בחסיד האהוב והטוב שלו. למותר לציין כי קוטי היה נדבן בקנה מידה עצום, אשר לא אחת ולא שתיים היה משלשל את כל (!!!) רווחיו לקופת המוסדות, מה שהפך אותו לעמוד החסד המרכזי והבולט בשער השחיתות הגדולה. האדמו"ר שליט"א הכיר תודה והוקיר את פעליו הברוכים, והקפיד תמיד שישב סמוך אליו ב"טיש", דאג אישית לקנות לו אתרוג מהודר לפני סוכות, וערך חופה וקידושין לשלושת צאצאיו שנישאו בשעט"ו"מ. האדמו"ר נהג לשבח את עינו הטובה של קוטי, וליבו הנדבן ללא גבול, וקוטי דאג לשדר לכל עבר קיתונות של "אמונות חכמים" עקב עצותיו המחכימות והמועילות של הרבי. מנהלי הבנקים גם הם אהבו את הגביר יקותיאל, שכן חשבונו באופן תדיר הלך והתעצם, תזרים ההכנסות הגיע כמעט מכל מקום בעולם, בדולרים, ביורו, במה לא. עד אותו בוקר, בוקר מר ונמהר. באותו בוקר חש ארציאלי שעולמו הולך להיחרב עליו. העתון הכלכלי "קוסמוס" פירסם תחקיר ענק לפיו עסקיו של ארציאלי אינם כשרים בלשון המעטה. הוא נחשד בשיתוף פעולה עם גורמים פליליים וסוחרי נשק מתועבים. העיתון הבטיח להמשיך ולחקור, כשהוא מבטיח שזה רק קצה הקרחון... מבחינת התקשורת דמו של האיש הותר, וההכפשות התעצמו כגלים בסערת צונאמי. אחרי שבועיים הוא התמוטט והובהל לביה"ח. לאחר שלושה ימי בדיקות יצא הרופא המטפל ואמר לרעייתו ולבניו: "צר לי, אבל לאביכם יש גידול ממאיר במעי הגס. אנחנו שוקלים עכשיו דרכי טיפול". הדמעות שנשפכו שם באותן דקות היו כמי-נהר. ההון, ההצלחה, העושר, הנדיבות, הכבוד, היו שווים כקליפת השום. השמחה והששון של ההצלחה הכלכלית נמחו במבול של הדיכאון והאסון הרפואי... הם רצו אבא חי, בריא, ולא אבא חולני ונרדף ע"י התקשורת. טוב פת חרבה ושלווה בה. רועד ועצוב, ניצב קוטי מול האדמו"ר וביכה את מצבו. "אני יודע שהכל משמים כבוד הרב. המחלה מבהילה אותי... מי יודע כמה זמן נותר לי לחיות. והתקשורת רומסת את כבודי. אין לי טרונות חלילה כלפי שמיא, כבוד הרב... אבל אני נבון, מסוחרר, מבולבל". הוא התיישב על כסא העץ מול הסטנדר של האדמו"ר ומחה דמעות גדולות. איש העסקים ארציאלי דמה באותן דקות לאחרון האומללים שבדור. האדמו"ר סימן לו לגשת אליו. קוטי ניגש וקרר אוזנו אל פיו של רבו. "לך בני, עשה מה שביקשתי ממך ומן השמים ירחמו". זה היה המשפט האחרון בעצתו של הרב. למחרת נפרד קוטי מבני משפחתו. "אל תדאג לי בבקשה. אני אקח את התרופות כמו שציווה הרופא, עשו לי טובה ואל תתקשרו אלי. פעם בשבוע, בערב שבת אתקשר להגיד שבת שלום". איש העסקים הנודע יקותיאל ארציאלי נחת בלונדון. בנמל התעופה "היתרו" הוא החליף את חליפת העסקים שלו בחליפה פשוטה, לבש חולצה לבנה מקומטת ועלובה, חשב לראשו קסקט צמר אפור ויצא לעשות... שנו. הוא עבר מוילה לווילה, מחנות לחנות, ממשרד למשרד, הציג את אלבום התמונות של מוסדות האדמו"ר שלו וביקש צדקה. אני שליח של האדמו"ר" סיפר "כל דולר יעזור להציל עוד תינוק של בית רבן ולהגדיל תורה וחסד..."

והוא אסף דולר לדולר, סנט לסנט. בלילות הוא נרדם מתחת לגשרים או בתוך מחסנים עזובים. מלון? שלא יעלה על דל שפתיכם. הו, והו גם בזיונות מבישים ומרים. "נוכל, גנב, עז פנים" זעק לעברו מיליונר ברובע העסקים של לונדון. "הסתלק לי מהעיניים, נוכל", המיליונר טרק את הדלת בפניו של קוטי ההמום. הוא שרך רגליו בגרם המדרגות המוביל למדרכה. ליבו היה שותת וסדוק, הוא רצה לעלות למטוס הראשון ולחזור הביתה... אך מה לעשות המשימה עדיין לא הסתיימה. בשכונת היוקרה רוג'רס האוס הוא ספג עוד חרפה פומבית. הגברת המבוגרת שפתחה לו את הדלת "החליטה" משום מה, שקוטי הוא הפורץ ש"ניקה" את ביתה בשבוע שעבר מכל התכשיטים. היא לחצה על כפתור סמוי, ותוך דקות הגיעה ניידת משטרה עם שני שוטרים קשוחים שכבלו בזריות את השנורר קוטי באזיקים, והכניסו אותו לניידת. קוטי ארציאלי המיליונר, עם דרכון מזויף וזהות שאלה, עם אלבום תמונות וכמה אלפי דולרים תרומות שאסף, הושלך לתא מעצר כמו אחרון השיכורים, לועס לחמניה עבשה ושותה מים מכוס אלומיניום מעופשת. באותן דקות של עלבון ושפלות הוא הרגיש כאילו נשמתו פורחת. הרגשה כזו שרק מרגישים, אבל אי אפשר לתארה במילים. אחרי שלושה חודשים אפופי בזיונות חזר קוטי ועם אותה חליפה מיושנת ומבישה והקסקט האפור על ראשו ביקש להיכנס לאדמו"ר. המשב"ק לא האמין למראה עיניו, הוא זיהה את המיליונר וחשב שהשתבשה עליו דעתו... קוטי מצא עצמו עומד מול האדמו"ר שרכן על הגמרא וניגן את לימודו. "רבי, רבי", קולו נשק. הוא ניגש לרב, שחיבקו בחום רב. הוא התחיל למרר בבכי כמו ילד קטן, והרב מלטף את מצחו של חסידו הנאמן ולוחש לו "קוטי יקירי, הגלות שלך נגמרה, הנח את התרומות על שולחני ורוץ לבית-החולים, תבקש שיעשו לך בדיקות חוזרות". הרופאים היו המומים... הגידול נעלם כלא היה, שום שריד למחלה הממארת לא נמצא. "אתה אדם בריא" אמר לו הד"ר כשהוא כמעט בולע את לשונו מתדהמה. "הצילומים הראשונים אומרים יש גידול, בצילומים האחרונים אין זכר ושארית, קרה פה נס". אחר כך הוא ניגש למשרד הראשי של עסקיו. העתון "קוסמוס" של אותו יום הונח על שולחנו. הכותרת של הדף הראשי היתה ענקית. "התנצלות". מערכת "קוסמוס" התנצלה בפני איש העסקים יקותיאל ארציאלי על מסכת של השמצות ורכילות. המקור שהזין את העתון התברר כנוכל ממדרגה ראשונה, שניסה להפיל את ארציאלי עקב ריבובות עסקיות. פרקליטיו של ארציאלי ביקשו 3 מיליון דולר פיצויים מן העתון כפשרה, כדי להמנע ממשפט דיבה כשידים על התחתונה. לבסוף התפשרו על שני מיליון דולר. הציץ הוסב לפקודת מוסדות "תפארת התשובה", בית תמחוי חדיש שחנך האדמו"ר בפאתי השכונה. במעמד חיתוך הסרט לחש האדמו"ר לקוטי "בני חביבי, עכשיו נטפל בסקרנות שלך. נפלו עליך צרות איומות. למה? ובכן נתת צדקה ביד רחבה, בשמחה ובמאור פנים, אבל בפנים עמוק בלב, קיננה בך אותה גאוה ארורה שאיימה לסלק אותך מן העולם ולהפוך את תרומותיך לחסרות תועלת רוחנית. את ניצוץ הגאוה הזה צריך היה לבער מן העולם, כי הוא חלילה, רצה לבער אותך מן העולם בקיצור ימים ושנים. העתונות ביזתה אותך, כדי שתחזור בתשובה אך נשאת זקוף... אחר כך באה המחלה הנוראה. התמוטטת, אבל בלב עדיין קיננה בך אותה גאוה מטופשת, כאילו אין נדיב וצדיק כמך. קוטי יקירי, הביזיונות של הגלות, התחושה שאהה שנורר עלוב ומבוזה ספוג בזיונות וגידופים, הצליחה לעקור ממך את המחלה הארורה ביותר. הגאוה. אני אוהב אותך" אמר האדמו"ר "לו יהי חלקי עמך, בעל תשובה גדול שכמך". קוטי חיבק ארוכות את רבו, והודה לקב"ה שקיבל את חייו במתנה. (קובי לוי)